

Tin Ujeviæ: Svakidašnja jadikovka

Autor Administrator

Kako je teško biti slab,
kako je teško biti sam,
i biti star, a biti mlad !

I biti slab, i nemoæan,
i sam bez igdje ikoga,
i nemiran, i oèajan.

I gaziti po cestama,

i biti gažen u blatu,
bez sjaja zvijezde na nebu.

Bez sjaja zvijezde udesa
što sijaše nad kolijevkom
sa dugama i varkama.

--O Bože, Bože, sjeti se
svih obeæanja blistavih
što si ih meni zadao.

O Bože, Bože, sjeti se
i ljubavi, i pobjede
i lovora i darova.

I znaj da Sin tvoj putuje
dolinom svijeta turobnom
po trnju i po kamenju,

od nemila do nedraga,
i noge su mu krvave,
i srce mu je ranjeno.

I kosti su mu umorne,
i duša mu je žalosna,
i on je sam i zapušten.

I nema sestre ni brata,
i nema oca ni majke,
i nema drage ni druga.

I nema nigdje nikoga
do igle draže u srcu
i plamena na rukama.

I sam i samcat putuje
pod zatvorenom plaveti,
pred zamračenom puèinom,

i komu da se potuži?
Ta njega nitko ne sluša,
ni braæa koja lutaju.

O Bože, žeže tvoja rijeè
i tijesno joj je u grlu,
i željna je da zavapi.

Ta besjeda je lomaèa
i dužan sam je viknuti,
ili æu glavnjom planuti.

Pa nek sam krijes na brdima,
pa nek sam dah u plamenu,
kad nisam krik sa krovova !

O Bože, tek da dovršim
pešalno ovo lutanje
pod svodom koji ne èuje.

Jer meni treba moæna rijeè,
jer meni treba odgovor,
i ljubav, ili sveta smrt.

Gorak je vijenac pelina,
mraèan je kalež otrova,
ja vapim žarki ilinšak.

Jer mi je muèno biti slab,
jer mi je muèno biti sam
(kada bih mogao biti jak,

kada bih mogao biti drag),
no muèno je, najmuènije
biti veæ star, a tako mlad!

Tin Ujeviæ